



TEST PENTRU VERIFICAREA CUNOȘTIINȚELOR LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
PENTRU ADMITEREA ÎN CLASA A V-A

- ✓ Toate subiectele sunt obligatorii
- ✓ Se acordă 10 puncte din oficiu
- ✓ Timp de lucru: 60 de minute

SUBIECTUL I (50 de puncte)

Citește cu atenție textul pentru a putea răspunde următoarelor cerințe:

”– Te rog, mai stai puțin, nu pot să adorm. Nu mă pot gândi decât la toboganul meu din *Minecraft*. Trebuie să ți-l arăt, e înalt până la cer, de fapt până deasupra norilor. Și e numai din apă. Sus de tot mi-am făcut o trambulină ca să sar direct în piscina pe care am construit-o doar din șase pătrate, știind că ar putea fi prea mică. Dar până la urmă nu ea a fost de vină. Când mi-am luat vânt, în loc să cad cum trebuie, m-am izbit de tobogan.[...]

– Înseamnă că ai greșit ceva. Data viitoare, schimbă trambulina!
– Mă tot gândesc cum să fac. [...]
– Acum lasă toate astea și ieși în realitate! Dacă-ți umpli mintea cu cuburi, e normal să te doară.
– Cum adică? Tu nu te jucai la vârsta mea?
– Ba da, dar altfel, *Țară, țară, vrem ostași*, de-a *Rațele și vânătorii*, de-a *V-ați ascunselea*, fotbal... Să știi că în clasa a III-a eram atacantul unei echipe, din cele două de pe stradă. [...]
– Vrei să zici că tu nu te jucai? Înțeleg că iPadul nu exista, dar măcar un computer, acolo...
– Ei, ți-am mai zis, computerele nici nu erau inventate. [...]
– Și ce făceai toată ziua? Nu mureai de plictiseală?
– În primul rând, să te plictisești nu e lucru rău. Abia când rămâi singur, cu gândurile tale, începi să te auzi și să înțelegi măcar puțin din ființa care ești.[...] Așa cum tu te omorai mai demult după plastilină, mie îmi plăcea argila, adică pământul acela galben și cleios din care se făceau în trecut oalele. Dacă era un pic umed, începeam să-l modelez. Mă pasionau mai ales fântânile, ghizdul* lor, pe care-l modelam cu mare grijă. „Sculptam” după aceea fluturi, pe care-i așezam unii peste alții în fiecare fântână... Și, cu mare bucurie,[...] citeam. Când am terminat *Winnetou*, am plâns.”

Ioana Nicolaie, *Pe vremea când nu existau computere*

*ghizdul=marginea fântânii

1. Propune câte un cuvânt cu înțeles asemănător și câte un cuvânt cu înțeles opus pentru sensul din text al cuvântului subliniat pe ultimul rând. (10p.)
2. Alcătuește o propoziție despre **joc** în care primul substantiv din textul dat să fie subiect, iar predicatul să fie exprimat prin verb la timpul viitor. (10p.)
3. Un copil a găsit următorul mesaj. Pe foaia de concurs, rescrie mesajul corectând toate greșelile.
Vă invităm să descoperiți jocurile de altă dată. Astfel, ve-ți știi cum argintii nori și fermecătoarele flori se transformă în povești. (10p.)
4. Precizează, într-un enunț, motivul pentru care copilul din text este invitat să iasă „în realitate”. (10p.)
5. Explică, în 30-50 de cuvinte, înțelesul secvenței „să te plictisești nu e lucru rău.” (10p.)

SUBIECTUL II (40 de puncte)

Imagizează-ți că trăiești într-o lume în care nu există computere, iPaturi sau telefoane. Scrie o compunere, de minimum 70 de cuvinte, în care să povestești o întâmplare petrecută în timpul unui joc. Compunerea ta:

- va avea introducere, cuprins și încheiere;
- va conține numai narațiune și descriere;
- va respecta cerința;
- va avea cel puțin 70 de cuvinte.

SUCCES!

Operator de date cu caracter personal nr. 36047/2015

**Evaluarea competențelor de limba și literatura română
pentru admiterea în clasa a V-a**

Variantă

Toate subiectele sunt obligatorii. Timp de lucru :60 de minute.
Se acordă **10 puncte** din oficiu. Total:100 de puncte

Subiectul I (60 de puncte)

Citește cu atenție textul pentru a putea răspunde la cerințele de mai jos:

În ajunul Crăciunului, cât îi ziua de lungă, copiilor medicului consilier Stahlbaum nu le era de loc îngăduit să intre în odaia de mijloc și cu atât mai puțin alături, în salon. Strânși unul într-altul, Fritz și Maria ședeau ghemuiți într-un ungher al al cămăruței din fund. Se-ntunecase de-a binelea și pe copii îi cuprinse teama, căci, așa cum se întâmpla de obicei în această zi, au fost lăsați fără lumină. Pe șoptite, Fritz dezvălui surioarei sale (care abia împlinise șapte ani) cum că în odăile încuiate ar fi auzit, dis-de-dimineată încă, foșnete, hârșâieli și ușoare pocnete, și că nu de mult s-ar fi strecurat în casă un om mărunț și tare misterios, purtând sub braț o cutie mare. Despre acesta el însă știe foarte bine că nu e altul decât nașul Drosselmeier. De bucurie, Maria bătu din palmele ei mici și strigă:

— Ce minunăție o mai fi născocit pentru noi nașul Drosselmeier?!

Consilierul de curte Drosselmeier nu era un bărbat frumos; mic și sfrijit, avea un obraz adânc brăzdat, un mare plasture negru în locul ochiului drept și păr deloc, din care pricină purta o foarte frumoasă perucă albă – care, ce credeți, era de sticlă, o adevărată operă de artă. De altfel nașul însuși era un maestru în felul său –se pricepea până și la ceasuri, ba știa chiar să le și facă.(...) Ori de câte ori venea, nașul avea în buzunar câte ceva pentru copii, ba un omuleț caraghios ce-și rostogolea ochii și făcea plecăciuni, ba o cutie din care sărea o păsărică, ba altele. De Crăciun însă, el meșterea de obicei cu multă trudă o operă de artă atât de prețioasă, încât deși o dăruia copiilor, părinții grijulii o luau de îndată în păstrare.

— Ce minunăție o mai fi făcut nenea Drosselmeier pentru noi?! repetă Maria.

Fritz era de părere că de data asta nici n-ar putea fi vorba de altceva decât de o cetate în care tot felul de soldați tare chipeși au să mărșăluiască încoace și încolo și au să facă instrucție. Apoi au să vină alți soldați care au să încerce să se strecoare în cetate, iar soldații dinăuntru au să tragă, vitejește așa de tare cu tunurile, de o să se cutremure pământul.

— Nu, nu– îl întrerupse Maria– nașul mi-a vorbit de o grădină frumoasă, Acolo se află un lac mare pe care alunecă lebede minunate, cu salbe de aur la gât și cântă cele mai încântătoare melodii. Pe urmă, o fetiță vine din parc la marginea lacului, cheamă lebedele și le hrănește cu marțipan dulce.

— Lebedele nu mănâncă marțipan – i-o tăie Fritz – și un parc întreg nu poate să facă nici măcar nenea Drosselmeier. Apoi continuă: De fapt, nu prea ne alegem cu mare lucru din jucăriile lui; ni le iau de îndată ce le primim; așa că cele dăruite de tata și de mama îmi sunt mult mai dragi, fiindcă măcar le putem păstra și putem face ce vrem cu ele. Apoi copiii făcură tot soiul de presupuneri în legătură cu jucăriile pe care aveau să le primească. (...)

Se întunecase de-a binelea. Lipiți unul de altul, Fritz și Maria nu îndrăzneau să mai rostească niciun cuvânt. În clipa aceea răsună limpede un sunet cristalin: cling-cling, cling-cling. Ușile săriră în lături și din odaia cea mare năvăli o lumină atât de puternică încât copiii rămaseră încremeniți în prag, exclamând uimiți: „A!” Tata și mama se îndreptară spre ușă și, luându-i pe copii de mână, le spuseră:

— Veniți, hai veniți, dragii copii! (...)

Copiii s-au oprit în prag muți de uimire, cu ochi strălucitori și de-abia după un răstimp Maria a izbutit să exclame, oftând adânc:

— Vai ce frumos, vai ce frumos!

Iar Fritz încercă cu mult succes câteva tumbe.(...)

E drept că și copiii fuseseră desigur foarte cuminiți și ascultători în tot cursul anului, căci niciodată nu au primit atâtea lucruri frumoase și încântătoare ca acum. Bradul înalt de pe masa din mijlocul camerei gemea de mere aurite și argintate, iar pe toate ramurile crescuseră, asemenea mugurilor și bobocilor, migdale zaharisite, bomboane poleite, și tot soiul de alte dulciuri îmbietoare. Dar ce avea mai frumos bradul minunat erau sutele de lumânărele, sclipind ca stelele în ramurile sale și el însuși care, iluminându-se și luminând, îmbia prietenos copiii să-i culeagă bobocii și fructele. În jurul pomului toate străluceau în culori vii, încântătoare – și erau atâtea... cine le-ar fi putut zugrăvi!

(E.T.A. Hoffmann – *Spărgătorul de nuci*)

1. Explică , într-un enunț, de ce copiilor nu le era permis să intre în salon în ajunul Crăciunului. 3p.

2. Menționează câte o însușire a nașului Drosselmeier, a lui Fritz și a părinților băiatului, așa cum se desprind din faptele relatate în textul-suport. 9p.
 3. Motivează folosirea celor două puncte în enunțul „ De bucurie, Maria bătu din palmele ei mici și strigă:” 3p.
 4. Care este explicația potrivită pentru expresia „ Ușile săriră în lături”? 9p.
 5. Alcătuieste câte un enunț cu formele „ne-am” și „neam”. 6p.
 6. Desparte în silabe cuvintele: *maestru* , *caraghios*, *dragi*. 6p.
 7. Extrage din primul alineat:
 - un substantiv comun la genul feminin ;
 - un numeral cardinal;
 - un verb. 9p.
 8. În minimum 40 de cuvinte prezint-o pe Maria, raportându-te la fragment. Vei preciza cine este, vei nota o trăsătură fizică și una morală. Exprimă-ți părerea despre reacția fetei la vederea bradului de Crăciun. 15p.
- Pentru fiecare componentă a răspunsului vei selecta din text o secvență-cheie ilustrativă. 15p.

Subiectul II (30 de puncte)

Describe, în cel puțin 80 de cuvinte, o jucărie care îți este foarte dragă.

Punctajul pentru realizarea compunerii se acordă astfel:

- **conținutul** compunerii – 20 puncte: adecvarea la temă 3p. , prezentarea detaliată a patru trăsături ale jucăriei iubite 10p., prezentarea împrejurării în care ai făcut cunoștință cu jucăria iubită 2p. prezentarea unei semnificații speciale pe care jucăria o are pentru tine 5p.
- **redactarea** compunerii – 10 puncte (caracterul descriptiv -2puncte, proprietatea și expresivitatea termenilor folosiți-1 punct, respectarea părților componente ale unei compuneri-1punct, originalitate-1 punct, ortografia-2 puncte, respectarea normelor de punctuație – 2 puncte , lizibilitate-1 punct)

Atenție! Punctajul pentru redactare se acordă numai în cazul în care compunerea are cel puțin 80 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus..

Operator de date cu caracter personal nr. 36047/2015

**Evaluarea competențelor de limba și literatura română
pentru admiterea în clasa a V-a**

Varianta 2

Propunător: prof.Postelnicu Adriana

Toate subiectele sunt obligatorii. Timp de lucru :60 de minute.
Se acordă **10 puncte** din oficiu. Total:100 de puncte

Subiectul I (60 de puncte)

Citește cu atenție textul pentru a putea răspunde la cerințele de mai jos:

„Au fost zile splendide și înfricoșătoare acelea, la Serena acasă. Îmi citea, îmi dădea să mănânc și ne uitam pe fereastră cât era ziua de lungă, iar înaintea ochilor nu era niciun gard, absolut niciun gard.

Se însera devreme, adică eu mă duceam devreme la culcare. Oricum, așa facem noi, păsările. Și visam, și știam că în fața mea se mai află ceva, acum începe un drum.

Când se deschidea fereastra în zori, tot acel cer nesfârșit înainte!

Dar unde să pleci?

Dar cum **să te desprinzi**?

Ce mă ținea?

Ce mă îngreuna?

Ce nu mă lăsa să fiu liber?

Prăbușit pe covor. Însăpăimântat că nu zbor.

Îngrozitor de trist că nu zbor.

Dar fericit de-mi venea să mă trântesc în patul Serenei și să nu mă mai ridic niciodată de-acolo!

În ultima seară, se simțeau **turbulente** în casă, nu doar părinții fetei erau agitați, dar Serena era cum n-o mai văzusem până atunci. Mă uitam la ea prin fanta de sub pat. Punea lucruri în bagaj scotea lucruri din bagaj(...)

Tremuram în cutie, cum mai tremurasem cândva, foarte demult, luat de acasă, în **beznă**. Totuși, aveam mare încredere în Serena. Nu credeam că m-ar putea lăsa de izbeliște.

Ca să mă liniștesc, ca să nu-mi pierd mințile, m-am rugat și mi-am cântat toată noaptea acel pasaj despre zbor. Ca un cântec nou, iar și iar de la capăt:

Condorii arată spectaculos

când plutesc

lin

la înălțimi mari,

făcând cercuri în curenții ascendenți de aer cald.(...)

Era foarte devreme când glasul Serenei s-a strecurat prin fanta dintre pat și cutie, ca un mesaj dinspre viața adevărată spre vis;

-Hai, Isidor! mi-a șoptit. Trezește-te. Ușor. Trebuie să plecăm. Să nu faci gălăgie. Vino cu mine, știu exact unde mergem.

Serena și-a dus un deget la buze. Chipul ei palid părea albastrui în lumina dimineții. Am ieșit din cutie și am făcut, pas cu pas, tot ce mi-a cerut. Doar o dată în viață îți iese în cale o zână.

(Veronica D. Niculescu, **O vară cu Isidor**)

Cerințe:

1. Notează câte un cuvânt cu sens asemănător pentru termenii subliniați în text. (9p)
2. Motivează folosirea virgulei în secvența: *îmi citea, îmi dădea să mănânc și ne uitam pe fereastră*. (3p)
3. Identifică în text două cuvinte care au sensuri opuse (unul celuilalt). (3p)
4. Desparte în silabe cuvintele: *cândva, fereastră, exact*. (9p)
5. Extrage din text:
 - un verb la persoana I, timpul trecut;
 - un pronume personal, persoana a III a, genul feminin;
 - un substantiv comun, genul neutru. (9p)
6. Formulează câte un enunț cu ortogramele *sa/s-a*. (6p)
7. Alcătuiește un enunț în care cuvântul *cer* să aparțină unei alte clase morfologice decât cea din text (*Când se deschidea fereastra în zori, tot acel cer nesfârșit înainte!*), pe care să o precizezi. (6p)

8. Scrie un text de 40-60 de cuvinte, în care să îl prezinți pe Isidor, raportându-te la fragment. Vei preciza cine este, o trăsătură fizică, o trăsătură morală a acestuia și-ți vei expune părerea despre acesta. Pentru fiecare componentă a răspunsului, vei selecta din text un cuvânt sau o secvență cheie ilustrativă. (15p)

Subiectul II (30 de puncte)

Scrie o compunere narativă de minimum 150 de cuvinte, în care să imaginezi o continuare a fragmentului citit și în care să relatezi o aventură la care participă Isidor și ”zâna”lui.

Pentru a obține punctajul maxim, vei avea în vedere:

- succesiunea logică a faptelor ; 5p.
- precizarea a două elemente ale contextului spațio-temporal; 2p.
- inserarea unei secvențe dialogate ; 3p.
- păstrarea legăturii cu fragmentul dat în ceea ce privește construcția personajelor și conținutul narativ ; 4p
- alegerea unui titlu cât mai sugestiv; 1p.
- dezvoltarea temei într-un mod creativ și original; 9p.
- respectarea normelor de ortografie, punctuație și aranjare în pagină. 6p.

Operator de date cu caracter personal nr. 36047/2015

**Evaluarea competențelor de limba și literatura română
pentru admiterea în clasa a V-a**

Variant 3

Propunător: prof. Postelnicu Adriana

Toate subiectele sunt obligatorii. Timp de lucru :60 de minute.

Se acordă **10 puncte** din oficiu. Total:100 de puncte

Subiectul I (60 de puncte)

Citește cu atenție textul pentru a putea răspunde la cerințele de mai jos:

„ Bastian își dădu seama că tot timpul se uitase fix la cartea pe care o avusese în mână domnul Koreander și care acum se găsea pe fotoliul de piele. Îi era cu neputință să-și ia ochii de la ea. Avea impresia că din ea pornea un soi de forță magnetică ce-l atrăgea irezistibil.

Se apropie de fotoliu, întinse încet mâna, atinse cartea — și în aceeași clipă ceva înăuntrul său făcu „tac!" — ca și cum s-ar fi închis o capcană. Bastian avea sentimentul **nedeslușit** că, o dată cu atingerea cărții, începuse ceva irevocabil ce-și va urma cursul de-acum înainte.

Ridică volumul și-l privi pe toate părțile. Era legat în mătase arămie și lucea când era înclinat într-o parte sau alta. Răsfoindu-l în grabă, văzu că textul era tipărit cu două feluri de litere. Nu părea să conțină poze, avea în schimb inițiale mari și minunate ilustrate. Uitându-se încă o dată mai bine la scoarțe, descoperi pe ele doi șerpi, unul deschis și unul închis la culoare, mușcându-și unul altuia coada și alcătuiind astfel un oval. Iar în oval era scris, cu litere ciudate, **întortocheate**, titlul: *Povestea fără sfârșit*.

E un lucru tare misterios cu pasiunile omenești, iar în cazul copiilor totul se petrece la fel ca și în cazul celor maturi.(...)Cine nu cunoaște nimic din toate acestea din proprie experiență nu va putea înțelege ceea ce făcu Bastian acum. Se uita țintă la titlul cărții, simțind cum îl lua ba cu frig, ba cu cald. Da, asta era, la asta visase de atâtea ori și asta își dorise de când fusese cuprins de pasiunea sa: O poveste care să nu se sfârșească niciodată! Cartea tuturor cărților!

Trebuia să aibă cartea, fie ce-o fi, cu orice preț! (...)

Bastian trase cu urechea la **murmurul** ce se mai auzea și acum din cabinet.

Dintr-o dată, fără să-și dea prea bine seama, ascuse cartea sub paltonul său, strângând-o cu amândouă brațele la piept. Apoi o porni, mergând de-a-ndăratelea, spre ușa prăvăliei, nelăsând nicio clipă cealaltă ușă din ochi, cea spre cabinet. (...) Încetșor și cu precauție închise apoi ușa pe dinafară. Abia după aceea începu să alerge. Caietele, manualele școlare și penarul din ghiozdan săltau și clămpăneau în tactul pașilor săi. (...)Conștiința lui care mai înainte, în prăvălioară, nici nu crâcnise, se deșteptase dintr-o dată. Toate motivele, atât de convingătoare mai înainte, i se păreau acum cu totul neplauzibile și se topeau ca oamenii de zăpadă la răsuflarea unui balaur ce scuipă foc. Furase! Era un hoț! Ceea ce făcuse el era chiar mai grav decât un furt obișnuit. Cartea era cu siguranță unică și de neînlocuit. Precis că fusese cea mai scumpă comoară a domnului Koreander. (...) Și pe când alerga, strângea la piept pe sub palton cartea. Nu voia s-o piardă, oricât de mult l-ar fi costat. Era tot ce mai avea pe lume. Căci acasă, firește, nu se mai putea întoarce acum. ”

(Michael Ende, *Poveste fără sfârșit*)

Cerințe:

1. Notează câte un cuvânt cu sens asemănător pentru termenii subliniați în text. (9p)
2. Motivează folosirea semnelor exclamării în secvența: *Trebuia să aibă cartea, fie ce-o fi, cu orice preț!* (3p)
3. Identifică în text trei perechi de cuvinte care au sensuri opuse (unul celuilalt). (9p)
4. Desparte în silabe cuvintele *conștiința, ochi, ghiozdan;* (3p)
5. Extrage din text:
 - un verb la persoana a III a, timpul trecut;
 - un pronume personal , persoana a III a, genul masculin;
 - un substantiv comun, genul neutru . (9p)
6. Formulează câte un enunț cu ortogramele *va/v-a*. (6p)
7. Alcătuieste un enunț în care cuvântul *mâna* să aparțină unei alte clase morfologice decât cea din text (*Se apropie de fotoliu, întinse încet mâna*), pe care să o precizezi . (6p)
8. Scrie un text de 40-60 de cuvinte, în care să îl prezinți pe Bastian, raportându-te la fragment. Vei preciza cine este, vei menționa două trăsături morale ale acestuia și-ți vei expune părerea despre fapta pe care o săvârșește : furtul cărții. Pentru fiecare componentă a răspunsului, vei selecta din text un cuvânt sau o secvență cheie ilustrativă. (15p)

Subiectul II (30 de puncte)

Scrie o compunere narativă de minimum 150 de cuvinte, în care să imaginezi o continuare posibilă a fragmentului citit și în care să relatezi o întâmplare extraordinară la care participă Bastian, inspirat de ”cea mai scumpă comoară a domnului Koreander”.

Pentru a obține punctajul maxim, vei avea în vedere:

- succesiunea logică a faptelor 5p ;
- precizarea a două elemente ale contextului spațio-temporal 2p ;
- inserarea unei secvențe descriptive ; 3p.
- păstrarea legăturii cu fragmentul dat în ceea ce privește construcția personajelor și conținutul narativ 4p;
- alegerea unui titlu cât mai sugestiv 1p;
- dezvoltarea temei într-un mod creativ și original 8p;
- respectarea normelor de ortografie, punctuație și aranjare în pagină 6p;
- respectarea limitei de spațiu indicate 1p.